

Magistrale

OVERWEGINGEN



De redactie roept net als in de vorige nummers op passages uit rechterlijke uitspraken in te sturen die bloemrijk, vlammend, belerend, misschien wel tenenkrommend maar vooral geestig zijn. Het maakt niet uit wat, als de lezer maar verrast wordt, zich afvraagt of het werkelijk klopt wat er staat en met een lach op het gezicht de rubriek uitleest. Deze inzendingen publiceren we, zodat anderen net als u plezier aan de uitspraken beleven. In het colofon vindt u het (e-mail)adres waar u uw vondst heen kunt sturen. Deze keer komen gedaagden, de krakers, er niet best vanaf. De rechter spreekt:

KRAAKZAAK

Pres. Rb. Almelo, 3 augustus 1983, Praktijkgids 1984, 2039

‘4. De situatie, welke Wij in en bij het huis in en bij het huis aantreffen, komt Ons onwezenlijk en ongezond voor. Gedaagden leven in een zekere luxe: villa-achtig huis, lommerrijke tuin, surfplanken en motor bij de hand, niet werken, lak aan woningzoekendenregels, zwart wat bijverdienen, geen cent huur

betalen. Er gaat ongetwijfeld een aantrekkingskracht vanuit op andere jongeren, die maatschappelijk zwak in de schoenen staan.

5. Met gedaagde hebben Wij weinig consideratie. Gedaagde sub 1 prefereert een parasitair bestaan, want hij kan werk krijgen, maar acht er zich te goed voor. Hij beseft het klaarblijkelijk niet, dat men onder aan de ladder moet beginnen. Gedaagde sub 2 dient zijn situatie ten aanzien van de Sociale Dienst tot klaarheid te brengen, want ofwel wil hij iets, dat niet kan, ofwel zit hij bij die dienst in de verkeerde hoek. Zijn advocaat zou dit voor hem uitzoeken. Beide gedaagden hebben ook niet de moeite genomen legaal een woning te zoeken door zich als woningzoekende te laten inschrijven. Gedaagde sub 4 moet zo snel mogelijk terug naar huis, alwaar zij welkom is.
6. Naar Ons oordeel zijn gedaagden ook zeer driest tegenover eiser opgetreden door een groot deel van de tuin kaal te hakken en door op onzorgvuldige wijze de inboedel van eiser naar zolder te brengen. Gedaagden

vonden alles maar oude rommel, maar wat weten gedaagden van oude spullen af?

7. De belangen van gedaagden zijn in wezen gediend met een snelle ontruiming. Gedaagde sub 1 dient een legale woning te zoeken, te te gaan werken en het luxe leventje van niets doen, dat hij nu viert, te beëindigen. In afwachting kan hij wel onderdak verkrijgen bij zijn zuster die zo voor hem opkwam. Gedaagde sub 2 moet voor het komende studiejaar zijn situatie verklaren en hij heeft daarvoor nog de maand augustus. Ook hij moet een legaal dak vinden en desnoods teruggaan naar waar hij vandaan kwam. Gedaagde sub 4 moet, het zij hier herhaald, zo snel mogelijk naar huis.’

Onderweg naar Santiago (II)

Advocaat Huub van Stiphout wandelt naar Santiago de Compostela in Spanje, en seint daarover korte berichten door.

Mijn eerste en laatste werkgever in de advocatuur, wijlen mr. v. G. te B., was weliswaar een Brabander, maar niet wat je noemt ‘een gemoedelijke’, en al helemaal geen contente mens. Wel had hij de gave van het woord; in de tijd dat ik bij hem op kantoor was heb ik niet één keer gehoord dat hij zich versprak. Hij kapittelde me eens met de opmerking dat ik een ‘geflipte priesterstudent’ was. Hij raakte me, niet zozeer omdat het waar was, maar veeleer omdat hij dat niet weten kon. Dat mijn middelbare school inderdaad een seminarie was, had ik als niet-relevant in mijn sollicitatiebrief onvermeld gelaten. Maar zijn opmerking heeft mijn belangstelling voor oude kerken en wat zich daarin bevindt niet verminderd, dus valt er op weg naar Santiago heel wat te genieten. Voorlopig hoogtepunt: een piëta, uit hout gesneden, te zien in de kerk van Sangrus; eenvoudig, maar door de manier waarop het verdriet van Maria tot uitdrukking wordt gebracht, getuigt het beeld van verfijnde subtiliteit; een subtiliteit waarvan Mel Gibson iets leren kan.



Inmiddels vordert onze tocht gestaag; we hebben ruim 600 kilometer gelopen sinds Pasen en we zijn een dikke 100 kilometer van de Spaanse grens verwijderd. De moraal is onverminderd goed; wel zijn we ons er van bewust dat een kleine misstap of fysiek ongemak het einde van de tocht kan betekenen. Wanneer ons dus naar onze eindbestemming gevraagd wordt – de meeste Fransen lopen slechts een gedeelte van de route – dan is het antwoord ‘Compostela’ en we haasten ons er aan toe te voegen: ‘nous esperons’.

Het weer is minder fraai dan we gehoopt en verwacht hadden; regen en kou horen voor ons niet bij Zuid-Frankrijk. Het vermag ons humeur niet beïnvloeden. Mijn hoed is door de regen behoorlijk verformfaaid en volgens mijn ega tot een Swiebertje-hoed geworden. Mr. v. G. zou er wellicht de steek van kapelaan Odekerken in hebben gezien.

(Arzacq-Arraziguet)